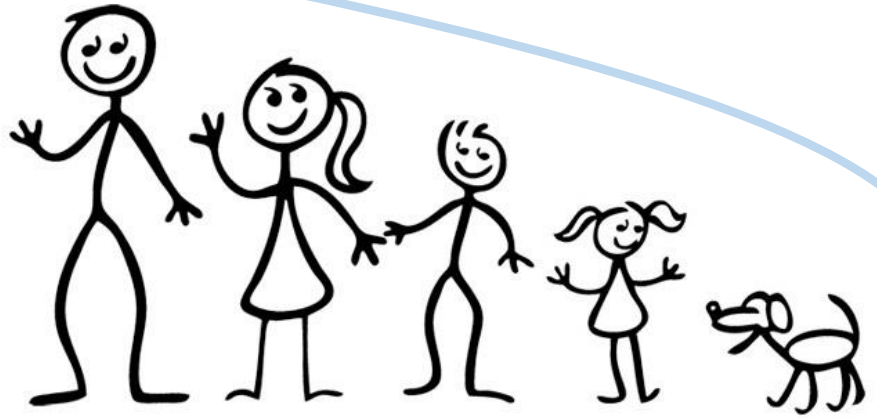

APIE

GLOBA IR

JVAIKINIMĄ

Lapkritis, Nr. 8

DAUGIAU NEGU GLOBA

Spalio 10 d. rudens ištapytu keliu atvykome į Debeikių pagrindinę mokyklą, kurioje su šilta arbata mus priėmė mokyklos bendruomenė ir Anykščių rajono vaikų teisių apsaugos skyriaus vedėja. Sužinojome, kad Anykščių rajone daugiausia globoja artimieji ir giminaičiai, globojančių nepažįstamus vaikus yra labai mažai, vaikai globai ir įvaikinimui išvažiuoja gyventi į kitus rajonus.

Atėjusios dalyvės garsiai svarstė, kas jas stabdo nuo globos: dėl savo amžiaus, poreikio pirma užauginti savo vaikus, dėl pagalbos stokos šeimoms užauginti savo vaikus, dėl per mažo finansavimo globėjų šeimai.

Dalyvavusi globėja išsakė, kad motyvacija globoti nesusijusi su pinigais, tačiau stebina, kad išmokos globotiniams jau daug metų nedidėjo. Vaiko teisių apsaugos skyriaus vedėja pažymėjo, kad nuo 2017 m. sausio globėjams mokamas tikslinis priedas didės iki 152 eurų/mėn. Taip pat apgailestavo, kad Anykščių rajone trūksta pagalbą ir palaikymą teikiančių specialistų, susiduriama su iššūkiu stiprinti bendruomeniškumą.

Dalyvės pastebėjo, kad globėjai tokioje nedidelėje bendruomenėje jaučiasi kaip po padidinamuoju stiklu. Globėja patvirtino, jog ištis taip jaučiasi, norėtų daugiau pagalbos ir aplinkinių palaikymo. Aptartos su globotiniu susijusios situacijos, bei koks galimas bendradarbiavimas su kitomis organizacijomis, įstaigomis globėjai padėtų. Globėja paraginta išsakyti, kokios konkrečios pagalbos jai reiktų.

Paklausus, ką globėjai reiškia globoti vaiką, ši atsakė, kad jai žodis "globoti" netinkamas, nes globoti galima senutę, pvz., padedant jai sunėšti malkų. O ji tiesiog turi šeimą ir augina vaiką kaip savo šeimos narį.

Nepaisant sunkumų, buvo išsakytos viltys, kad po truputį pagalbos globėjams turėtų daugėti, jog yra galimybių stiprinti bendradarbiavimą tarp institucijų.

*Naujienlaiškio leidimas įgyvendinamas vykdant Vokietijos katalikų solidarumo judėjimo **RENOVABIS** finansuojamą projektą „Laiminga šeima – laimingi vaikai“.*

SUSITIKIMAS JONAVOJE

Saulėtą spalio 19 d. popietę dalyvavome Jonavos r. socialinių paslaugų centro ir SOTO organizuotame bendrame renginyje „Vaikų globa: iššūkiai ir galimybės“.

Susipažinti su globos galimybėmis, kylančiomis problemomis, pasidžiaugti kartu su globėjais, bei išklausti jų patirties atvyko Jonavos r. savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus vedėja, vaiko teisių apsaugos skyriaus specialistai, Jonavos r. vaikų globos namų direktorė, socialiniai darbuotojai, globėjai bei globa ir įvaikinimu besidomintys asmenys.

Susirinkusius pasveikino Jonavos r. socialinių paslaugų laikinai einantis direktorės pareigas Inga Grikun. Jonavos rajono globėjų ir globos laukiančių vaikų situaciją, GIMK mokymų procesą pristatė socialinė darbuotoja ir GIMK mokytoja Živilė Tumavičienė.

Padrąsinamą kalbą, palinkėjimus bendruomenės nariams ir paskatinimą globoti išsakė Šv. apaštalo Jono parapijos klebonas – kun. teol. lic. Giedrius Maskolaitis.

Dviejų valandų trukmės renginyje netrūko temų diskusijoms, patirties pasidalijimo, aktualių, opių ir džiuginančių momentų.

Globoti vaikus pastūmėjo draugė

Globėja, auginanti keturis vaikus, dalinosi įvairiais – ir džiugiais, ir sudėtingais globos momentais. Moteris pasakojo, kad globoti vaikus ją paskatino draugė. Globėja juokavo: „Su vyru netikėjome, kad daržas ir vaikai auginami pagal tą patį mėnulio kalendorių“ – trys dienos po pilnaties būna emociškai sudėtingos, kadangi tuo metu dažnai kas nors nutinka: ar būna sudėtinga susikalbėti, susitarti su vaikais, ar tiesiog jie ima ir pasislepia.

Globėja džiaugėsi, kad vaikai vadina ją mamyte, kad įsisukusi į kasdienes darbus randa laiko tiek poilsiui, tiek buvimui su vaikais. Tačiau praeityje netrūko ir iššūkių: susidūrė su sunkia vaiko adaptacija – vaikas slėpdavosi spintoje, prašydavosi į lovą, buvo baikštus. Globojamiems vaikams labai trūksta motyvacijos mokytis, dirbti, tvarkytis, netgi praustis.

Sunkiausia – pradėti...

Taip pat renginyje sutikusi pasidalinti savo globos patirtimi globėja, auginanti tris vaikus, teigė, jog sunkiausia buvo pradėti globoti, tačiau turėjo stiprų vyro palaikymą. Priėmę sprendimą globoti, pirmiausia susidūrė su sunkumais – aplink nebuvo galimybių lankyti kursų. Globėja pasakojo, kad vaikų nesirinko – į namus priėmė vaikus po trumpalaikės globos, negyvenusių globos namuose, todėl neiškilo prieraišumo problemų. Aplinkiniai klausė – kaip tu gali nežiūrėjusi paimti vaikus? Moteris atsakė, jog gimdydamos moterys irgi nesirenka..

Globėja pabrėžė, kad vaikai iš globos namų nėra kažkuo kitokie – jiems taip pat reikia meilės, šilumos ir namų.

*Naujienlaiškio leidimas įgyvendinamas vykdant Vokietijos katalikų solidarumo judėjimo **RENOVABIS** finansuojamą projektą „Laiminga šeima – laimingi vaikai“.*

Būti žmogumi – pirmiausia

Vienintelės šeimos Jonavos rajone turinčio globėjo teigimu, pirmiausia turi būti žmogumi. Vaikai yra vaikai – su jais ir vargai, ir džiaugsmi. Vyras dalinosi mintimis, kad globėjai negali būti vien geri ar tobuli – juk ir mamoms vaikai turi priekaištų, o globėjams negali jų neturėti. Globėjas atviravo, kad jiems kaip globėjams nuolat primenama, kad jie gauna už tai pinigus – kaimynai stebi, kaip aprenkti vaikai, ar jie turi pinigų.

Globėjas, užauginęs jau keletą kartų, kėlė klausimą, ar valdžia susimąsto – kur eina vaikas, sulaukęs pilnametystės, kokios pagalbos jis sulaukia? Vyro teigimu, suaugę globotiniai, kurie išvyksta dirbti ir gyventi į užsienio valstybes, išsilaiko patys, tačiau tiems, kurie lieka gyventi Lietuvoje, reikia pagalbos ir paramos.

Didžiausia pagarba globėjui yra, kai užaugę vaikai prašo jo palaiminimo eidami prie altoriaus. Jei neturėčiau varomosios jėgos – neglobočiau – taip savo patirties pasidalijimą užbaigė p. Juozas.

varomosios jėgos – neglobočiau – taip savo patirties pasidalijimą užbaigė p. Juozas.

Seminaras GIMK mokytojams apie savivalbos metodą

Spalio 25 d. vedėme jau antrąjį šiemet mokymų seminarą apie savivalbos metodą 14 – ai GIMK mokytojų iš įvairių Lietuvos savivaldybių. Mokymų seminaro metu buvo pateiktas teorinis savivalbos grupių pagrindas, teiktos metodinės rekomendacijos dėl savivalbos metodo naudojimo, pasidalinta SOTO savivalbos grupių įtėviams ir globėjams organizavimo patirtimi. Mokymų seminarą vedė VU docentė L. Gvaldaitė, SOTO socialinė darbuotoja N. Giknienė ir psichologas A. Atas. Dalyvavusieji įvardino, kad mokymų seminare gavo daug naudos, nes geriau suprato savivalbos metodo privalumus, pasijuto labiau užtikrinti, kai kurie ėmė kurti planus rengti savivalbos grupes artimiausiu metu.

**Sekite mūsų
naujienas:**

Facebook

www.sotas.org

*Naujienlaiškio leidimas įgyvendinamas vykdant Vokietijos katalikų solidarumo judėjimo **RENOVABIS** finansuojamą projektą „Laiminga šeima – laimingi vaikai“.*

